

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Οκτώβριος 2007

αρ. φύλλου 118

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Παρά κάποια θετικά μηνύματα, όπως ο αποκλεισμός της κ. Γιαννάκου, το εκλογικό αποτέλεσμα παρατείνει την κυριαρχία των πολιτικών δυνάμεων που ευθύνονται για τη συνεχώς επιδεινούμενη κατάσταση της χώρας.

Η ψήφος διαμαρτυρίας ή οδηγήθηκε σε κόμματα που τα προγράμματά τους δεν καλύπτουν τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας ή κατευθύνθηκε σε φορείς που υπηρετούν ξένα συμφέροντα πίο απροκάλυπτα από τα κόμματα εξουσίας.

Το Α.Σ.Κ.Ε. δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να συμμετάσχει σε όλες τις εκλογικές περιφέρειες παρά μόνο στα δύο πέμπτα. Σχεδόν σε όλες αυτές σημείωσε άνοδο και στα ποσοστά και στον αριθμό ψήφων, αν και αποκλεισμένο από την τηλεόραση και γενικώς τα Μ.Μ.Ε., κ' αυτό ενισχύει την προσπάθεια μας, που συνεχίζεται 23 χρόνια με τις ίδιες αρχές.

18/9/2007

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ» ΜΕ ΤΗ ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ Ν.Δ.

Τίποτε καλό στα οικονομικά και στα κοινωνικά θέματα δεν προοιωνίζεται η σύνθεση της νέας κυβέρνησης της Ν.Δ. Η παρουσία νέων σεσημασμένων νεοφιλελεύθερων, με μοναδικό προσόν την πλήρη υποταγή στην Ε.Ε., καθώς και η παραμονή του ίδιου υπουργού Οικονομίας, του αρεστού της Κομισιόν, αποκαλύπτει πλήρως τις προθέσεις της. Τα μέτρα σε βάρος των μεσαίων και των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων η κυβέρνηση σχεδιάζει να τα εφαρμόσει το συντομότερο.

Ο υπουργός Οικονομίας δεν κρύβει ότι θ' αυξηθούν οι **φόροι** στα πλαίσια της «ήπιας προσαρμογής», ότι θα «αναθεωρηθεί» το **ασφαλιστικό** σύμφωνα με τις «οδηγίες» της Κομισιόν, ότι οι **μισθοί, οι συντάξεις, οι κοινωνικές παροχές** θα περικόπτονται σταθερά, ότι
(συνέχεια στη σελ. 2)

Η συνεστίαση του ΑΣΚΕ

Το ΑΣΚΕ καλεί τους φίλους του, όπως κάθε χρόνο τέτοια εποχή, στη συνεστίαση που θα πραγματοποιηθεί στα γραφεία μας το **Σάββατο 3 Νοεμβρίου ώρα 8.00μμ.** Θα συζητήσουμε για τις πολιτικές εξελίξεις, θα απολαύσουμε τους μεζέδες και το κρασί μας και θα διασκεδάσουμε, με ζωντανή μουσική, όπως πάντα.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΚΗΝΙΚΟ

Όλοι σχεδόν συμφωνούν για το τι θα επιχειρήσει η «νέα» κυβέρνηση στην εσωτερική, οικονομική και κοινωνική πολιτική της, ανεξάρτητα από τις «ελπίδες» επιτυχίας της: Σκληρά, νεοφιλελεύθερα μέτρα, σύμφωνα με τις οδηγίες της Ε.Ε. Ελπίζουμε, όμως, υπερβολικά αισιόδοξοι ίσως, ότι δε θα ακολουθήσει την ίδια καταστροφική πορεία και στα εθνικά θέματα, προς μεγάλη απογοήτευση του μεταμοντέρνου ΣΥΝ, αν τον εκφράζουν οι «περίεργες» απόψεις του προέδρου του, που θεωρεί τα εθνικά θέματα «πολύ μικρής σημασίας» και αποπροσανατολιστικά!

Έχουμε γράψει επανειλημμένα για τις δυο γραμμές που διαπερνούν οριζόντια όλα τα γνωστά κόμματα. Τη γραμμή της πλήρους υποτέλειας, που χειροκροτεί ό,τι απειλεί τη χώρα μας, και την κάπως, έστω, πατριωτική, που προσπαθεί, στο πλαίσιο πάντοτε του «ανήκομεν εις την Δύσιν», να προβάλλει κάποια αντίσταση, έστω και για «την τιμή των όπλων».

Ελπίζουμε να τηρηθεί η δεύτερη! Η απόσυρση του προκλητικά απαράδεκτου βιβλίου «Ιστορίας» θέλουμε να πιστεύουμε ότι αποτελεί ένα καλό οίονο για κάτι τέτοιο, παρότι τα «εξωτερικά» θέματα τα χειρίζεται, μακάρι μόνο τυπικά, η θυγατέρα του κ. Μητσοτάκη. Έτσι:

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΣΚΗΝΙΚΟ (συνέχεια από τη σελ. 1)

-Στις προκλήσεις των **Σκοπιανών** και τη βιασύνη των Αμερικάνων να «τελειώνουν» με το θέμα του ονόματος, πιθανόν ο κ. Καραμανλής να μη συνεργαστεί πλήρως. Οι αμερικάνικες (και καναδικές!) πιέσεις και απειλές (και όχι μόνο) πιθανόν να μην έπιασαν τόπο. Εννοείται ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε πολλά, μια πραγματικά υπεύθυνη εθνική στάση, αν δεν υπάρξει εναντίωση της μεγάλης πλειονότητας του ελληνικού λαού, που σίγουρα θεωρεί ακατανόητη την υποχωρητικότητα των προηγούμενων περιόδων.

Εδώ όμως ανέκυψε ένα καινούργιο πρόβλημα: το κόμμα του **Καρατζαφέρη**. Θα επιδεικνύει μεγάλο «ζήλο» στην υπεράσπιση των εθνικών θεμάτων (όχι όλων, αφού στα περισσότερα οι ομοϊδεάτες τους άλλα έπραξαν) και θα δίνει έτσι την ευκαιρία στους οπαδούς της υποταγής να κατηγορούν τους υπερασπιστές της ακεραιότητας της χώρας μας ως συνοδοιπόρους των φασιστών!! Το ξεκίνησαν, ήδη, οι άθλιοι.

-Στις προσπάθειες των Αμερικανών και Ευρωπαίων να προσφέρουν στην Τουρκία ανταλλάγματα στη **Θράκη**, το **Αιγαίο** και την **Κύπρο**, για να υποχωρήσουν στις απαιτήσεις τους για το βόρειο Ιράκ (Κουρδιστάν), δεν προβλέπουμε, δυστυχώς, σθεναρή αντίσταση εκ μέρους της κυβέρνησης. Ευχόμαστε να κάνουμε λάθος. Και αν για την Κύπρο οι εξελίξεις είναι πιο ευοίωνες, λόγω **Τάσσου Παπαδόπουλου** και συνειδητοποίησης του κινδύνου αφανισμού που φαίνεται να έχουν κατακτήσει οι Έλληνες της Κύπρου, για το Αιγαίο και τη Θράκη στους πολλούς οι προειδοποιήσεις για την απειλή φαίνονται υπερβολικές κι έτσι δε σχηματίστηκε ακόμη ένα σθεναρό μέτωπο άμυνας, κάτι που πρέπει να μας απασχολήσει περισσότερο.

-Ας ελπίσουμε, τέλος, ότι θα ενεργοποιηθεί η συμφωνία για τον αγωγό **Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης**, γιατί μάλλον υποπτευόμαστε βήματα υποχώρησης, κι αυτό θα είναι πολύ δυσοίωνα σημάδι. Ας περιμένουμε, όμως, λίγο.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ» ΜΕ ΤΗ ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ Ν.Δ. (συνέχεια από τη σελ. 1)

θα συνεχισθούν οι **ιδιωτικοποιήσεις** δημοσίων επιχειρήσεων και η πώληση, ουσιαστικά, κρατικής ιδιοκτησίας με μορφή μακροχρόνιας **ενοικίασης**, ότι τα **δημόσια έργα** θα παραχωρούνται σε ιδιώτες (εργολάβους και τράπεζες) για εκμετάλλευση. Γενικά θα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένος με την Κομισιόν.

Ο νέος **υπουργός Μεταφορών**, που θήτευσε μόνο στο ευρωκοινοβούλιο, υποστηρικτής των πλέον ακραίων νεοφιλελεύθερων απόψεων της Ε.Ε., ανέλαβε το κλείσιμο της **Ολυμπιακής**, που διακαώς επιτάσσει η Κομισιόν και που ο προηγούμενος υπουργός αρνήθηκε να κάνει. Θα προετοιμάσει μάλιστα και το ξεπούλημα των **σιδηροδρόμων**, που την αγορά τους θέλει να «απελευθερώσει» η Κομισιόν ως το 2010. Τα αποτελέσματα της απαξίωσής τους τα δοκίμασαν πρώτοι οι Βρετανοί επί Θάτσερ.

Στη δικαιοδοσία του Υπουργείου Μεταφορών υπάγεται και ο **ΟΤΕ**, για τον οποίο το μόνο κυβερνητικό ενδιαφέρον είναι η πλήρης ιδιωτικοποίησή του. Ο προηγούμενος υπουργός είχε εκφράσει προσχηματικά τη διαφωνία του, αφού δεν εμπόδισε την παρέμβαση του Υπουργείου Οικονομίας για τη σταδιακή ιδιωτικοποίησή του. Τώρα με το νέο υπουργό είναι προφανές ότι δε θα τηρηθούν ούτε τα προσχήματα.

Ο νέος **υπουργός Ανάπτυξης** επιλέχθηκε διότι, σύμφωνα με κυβερνητικούς κύκλους, «είναι γνώστης των ευρωπαϊκών θεμάτων». Ο

προηγούμενος υπουργός είχε σημαντική συμβολή στις συμφωνίες για τους **αγωγούς με τη Ρωσία**, αλλά και για την απαξίωση της ΔΕΗ, λόγω της «αντιρεκτίβας» της Ε.Ε. για την «απελευθέρωση» της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Η αντίθεση των ΗΠΑ για τις ελληνορωσικές συμφωνίες με τους αγωγούς είναι σφοδρή και εκδηλώνεται λόγω και έργω, επιδιώκοντας πλήρη κυβερνητική υπαναχώρηση. Ελπίζουμε η νέα ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης να μην έχει διορισθεί για το σκοπό αυτό. Όμως είναι απολύτως βέβαιο ότι θα συνεχίσει την απαξίωση της **ΔΕΗ**, ώστε να είναι ευκολότερη η προώθηση του ιδιωτικού κέρδους στην ηλεκτρική ενέργεια που επιβαρύνει εκτός από την κοινωνία και το περιβάλλον.

Τέλος ο νέος **υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης** είναι βέβαιο ότι θα συναινέσει στην πλήρη εκποίηση της απομείνας στο δημόσιο τουριστικής περιουσίας, που είχε ξεκινήσει η κυβέρνηση Σημίτη με τα διαβόητα «Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» επί υπουργίας Τσοχατζόπουλου στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Η Ν.Δ. δεν μπορεί πια να χρησιμοποιεί το επιχείρημα του «χάους» των κυβερνήσεων του «χθες», δηλ. του ΠΑΣΟΚ. «Χθες» ήταν η ίδια. Οι «μεταρρυθμίσεις» διασπούν την κοινωνική συνοχή και προετοιμάζουν το έδαφος για υποχωρήσεις στα εθνικά θέματα και γι' αυτό είναι σημαντικό να υπάρχει αντίσταση σ' αυτή την πολιτική.

ΣΟΒΑΡΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΤΗΣ Ν.Δ.

Πίσω από τους πανηγυρισμούς για την επιτυχία της να ξανασηματίσει κυβέρνηση, η Ν.Δ. παρασιωπά το γεγονός ότι υπέστη σοβαρή καθίζηση του αριθμού των ψήφων της, μεγαλύτερη του ΠΑΣΟΚ! Η αποδοκιμασία της οφείλεται αφ' ενός στο **νεοφιλελεύθερο πρόσωπο** που επέδειξε με τις «μεταρρυθμίσεις» της, που έστρεψε ψηφοφόρους της προς την αριστερά ή την αποχή, αφ' ετέρου στην **ατομία της στα εθνικά θέματα (και στο βιβλίο ιστορίας ΣΤ' Δημοτικού)**, που εκφράστηκε και με την προώθηση της Ντόρας στο Υπ. Εξ., και έστρεψε αφελείς ψηφοφόρους της προς το ΛΑΟΣ.

Η Ν.Δ. ως κυβέρνηση επέδειξε ανικανότητα και τα «θαλάσσωσε» σε οποιοδήποτε απρόοπτο βρέθηκε μπροστά της. Ο πρωθυπουργός της συνήθως περιοριζόταν στην εκφώνηση ωραίων λόγων, χωρίς να αισθάνεται την ανάγκη να αντιστοιχούν αυτοί οι λόγοι προς το κυβερνητικό

έργο. Εκμεταλλεύτηκε και «διασκέδασε» την προφανή ανεπάρκεια του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης, χωρίς να επιδείξει «σεμνότητα και ταπεινότητα». Εκμεταλλεύτηκε την ανεπάρκεια γενικώς της αντιπολίτευσης και ιδίως την οργή της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού για την διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ξανακέρδισε, έστω και λαβωμένος, τις εκλογές, παρά τον αδυσώπητο πόλεμο που εξαπέλυσαν εναντίον του οι «νταβατζήδες» των ΜΜΕ. Ένας λόγος της έχθρας των ΜΜΕ είναι η (σε μικρό βαθμό) διαφοροποίησή του από τις εντολές των Δυτικών προστατών του, π.χ. σχέδιο Ανάν, αγωγοί με Ρωσία (βλ. ανακοίνωση με πυρκαγιές). Η διαφαινόμενη επικράτησή του στις εκλογές της 16/9 δεν επέτρεψε στους εσωκομματικούς του αντιπάλους (μητσοτακέικο) να τον χτυπήσουν. Θα το πράξουν με την πρώτη ευκαιρία.

Η ΗΓΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ μετά τις εκλογές περιέπεσε σε βαθιά κρίση, που δε θα ξεπεραστεί με την επανεκλογή ηγεσίας στις 11/11.

Οι αρχές με τις οποίες ιδρύθηκε και αναπτύχθηκε το ΠΑΣΟΚ εξέφραζαν τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Η αποδοχή τους καταμετρήθηκε στο 48% το 1981, στην πραγματικότητα ήταν πολύ μεγαλύτερη.

Με την άνοδό του στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ υπέστη μια σοβαρή μετάλλαξη. Εγκατέλειψε κάθε θέση που αμφισβητούσε τις δομές του συστήματος (αποχώρηση από ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, απομάκρυνση αμερικανικών βάσεων, σοσιαλιστικός μετασχηματισμός) και διατήρησε απλώς κάποιο πατριωτισμό, κάποιες κοινωνικές ευαισθησίες (αν και οι παροχές προέρχονταν από δάνεια εξωτερικού και θα είχαν οπωσδήποτε ημερομηνία λήξης). Η μετάλλαξη ολοκληρώθηκε το 1996 με την επικράτηση των εκσυγχρονιστών, που δεν άφησαν τίποτα από τις ιδρυτικές αρχές. Σταδιακά απομακρύνθηκε από την κοινοβουλευτική ομάδα και την κομματική ηγεσία κάθε στέλεχος που

διατηρούσε ίχνος από ο,τιδήποτε θετικό (στοιχειώδη προσωπική εντιμότητα, κάποιο πατριωτισμό κ.λ.π.). **Όλα τα στελέχη έλκουν πλέον τη δύναμή τους από τις διασυνδέσεις τους με ξένες πρεσβείες, ντόπιους μεγαλοεπιχειρηματίες -«νταβατζήδες» και τα ΜΜΕ τους** και μεταφέρονται στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ όλες οι μεταξύ τους αντιθέσεις.

Σημασία έχει και το γεγονός ότι έναν πρόεδρο του μεγέθους του Α. Παπανδρέου διαδέχθηκε ένας απλός «κπάλλληλος» (Σημίτης) και αυτόν ένας τρίτος (Γιωργάκης), που οι ικανότητες του περιορίζονται στην ανάγνωση σημειωμάτων και επί προεδρίας του καταργήθηκε και τυπικά ο οποιοσδήποτε ρόλος των κομματικών οργάνων.

Με τα δεδομένα αυτά **το ΠΑΣΟΚ έπαψε να είναι αποτελεσματικό ακόμη και για τους ξένους προστάτες του.** Η υποστήριξη του σχεδίου Ανάν, οι συνεχείς υποχωρήσεις προς την Τουρκία, ο νεοφιλελευθερισμός (καθ' υπαγόρευση της Ε.Ε.) έφεραν το ΠΑΣΟΚ από το 2004 σε βαθιά κρίση, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Όσοι από τους εκατοντάδες χιλιάδες οπαδούς του δεν είναι συνδεδεμένοι με δεσμούς διαφθοράς σε διάφορα επίπεδα έχουν περιέλθει σε απόγνωση.

Η ΑΝΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

Το ΚΚΕ και τα δύο μ-λ είχαν σημαντική αύξηση και ψήφων και ποσοστών, που οφείλεται κυρίως στην πραγματική αντίθεσή τους προς το σύστημα εξουσίας. Οι περισσότεροι από τους πολίτες που τα ψήφισαν δεν ενστερνίζονται τις ιδεολογικές τους αρχές, δηλ. πολλοί τους έδωσαν μια ψήφο διαμαρτυρίας αλλά δεν θα τους έδιναν

ποτέ ψήφο για τη διακυβέρνηση της χώρας. Το ΚΚΕ ήταν για δεκαετίες ο απολογητής των καθεστώτων της Αν. Ευρώπης και τα μ-λ της Κίνας, σήμερα δε δείχνουν καμιά διάθεση να προχωρήσουν σε μια σοβαρή αυτοκριτική, όχι βεβαίως για να αλλάξουν στρατόπεδο (όπως έκαναν οι «ανανεωτές», οι «εκσυγχρονιστές» και οι ευρωπαϊστές της «αριστεράς»), αλλά για να προτείνουν μια

σοσιαλιστική κοινωνία με κατοχυρωμένη τη δημοκρατία (χωρίς την οποία δεν νοείται σοσιαλισμός). Αντιθέτως, η μονοκομματική νοοτροπία του ΚΚΕ εκφράζεται στους περισσότερους χώρους και σε κάθε περίπτωση, παρότι η Γ.Γ. του κόμματος γενικά είναι πιο ευπρόσωπη.

Κάποιοι που τοποθετούνται στο χώρο της πατριωτικής αριστεράς ψήφισαν μεταξύ άλλων ΚΚΕ και κάλεσαν και όσους επηρεάζουν να πράξουν το ίδιο. **Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι η τοποθέτηση του ΚΚΕ στο χώρο της πατριωτικής αριστεράς ισχύει εν μέρει, πρώτο γιατί το ΚΚΕ**

δεν προέβαλε τα εθνικά θέματα στον προεκλογικό του αγώνα. Και δεύτερο, γιατί πατριωτικές είναι οι θέσεις του μόνο στο Κυπριακό (απόρριψη του σχεδίου Ανάν, και μάλιστα σε αντίθεση με την ηγεσία του ΑΚΕΛ) και στο Αιγαίο. Στο ζήτημα των Σκοπίων τονίζει ορθώς την ανάγκη μη ανάμιξης των «ιμπεριαλιστών», αλλά επί της ουσίας (για το ζήτημα του ονόματος) η θέση του δε διαφέρει πολύ από τη θέση των «ιμπεριαλιστών». Για τη Θράκη ενδιαφέρεται μόνο για τα «ταξικά συμφέροντα των λαϊκών στρωμάτων». Η δράση του τουρκικού προξενείου δε θεωρείται πρόβλημα άξιο λόγου για το ΚΚΕ.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να τηρεί πλέον κανένα πρόσχημα και χωρίς ούτε τη σοβαρόφάνεια της προηγούμενης ηγεσίας του, **κατέστη η αιχμή του δόρατος των Δυτικών προστατών μας, που επιχειρούν να μας αποκόψουν από την πολιτιστική μας κληρονομιά, την ιστορία μας και την εθνική μας ταυτότητα**, ώστε να πάψουμε ως λαός να χαλάμε τα σχέδιά τους στην Ανατ. Μεσόγειο (Κίσιγγκερ).

Εκμεταλλεύτηκε ένα υπαρκτό κίνημα κατά της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης, ανακηρύχθηκε από τα ΜΜΕ ως ο εμπνευστής και καθοδηγητής του, με τη βοήθεια και άστοχων (ή σκόπιμων;) δηλώσεων κυβερνητικών παραγόντων, κολάκευσε ένα μέρος της νεολαίας που διαπαιδαγωγήθηκε σε εύκολες λύσεις και εισέπραξε ένα μεγάλο αριθμό ψήφων των νέων ψηφοφόρων.

Ταυτόχρονα υπεράσπισε τα συντεχνιακά συμφέροντα των ευρωπαϊστών του καθηγητικού κατεστημένου των πανεπιστημίων, που διορίστηκαν από τους εκσυγχρονιστές του ΠΑΣΟΚ, είναι αμφίβολης επιστημονικής επάρκειας, θεωρούν

πάρεργο το διδακτικό τους έργο και ενδιαφέρονται κυρίως για την αρπαγή των κονδυλίων των προστατών τους της Ε.Ε. Εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι το ΚΚΕ δεν είναι ελκυστικό για το μεγαλύτερο μέρος του εκλογικού σώματος (και ακόμη λιγότερο ο ΛΑΟΣ) και, με την προκλητική προβολή από τα ΜΜΕ και τη διαχείριση ευρωπαϊκών κονδυλίων, αποτέλεσε μια εύκολη διέξοδο διαμαρτυρίας προς το δικομματισμό.

Φυσικά απουσιάζει πλήρως από κινήματα και διεκδικήσεις των φτωχότερων στρωμάτων του ελληνικού λαού (εργάτες, αγρότες κ.λ.π.), ενώ αυτοαναγορεύτηκε σε προστάτη των ταλαίπωρων μεταναστών, που εύκολα μπορούν να μετατραπούν σε σοβαρό πρόβλημα για τη συνοχή της ελληνικής κοινωνίας.

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου **δε σταμάτησαν οι φωνές μέσα στο ΣΥΝ που επιζητούσαν εκλογική (και μετά κυβερνητική) συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ**, ώστε, συγχρόνως με τα ευρωπαϊκά κονδύλια, να λυμαίνονται και τα κρατικά. Αλλά με τα χάγια που είχε το ΠΑΣΟΚ τα σχέδια μετετέθησαν για αργότερα.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΣ

Ο κ. Καρατζαφέρης είναι πολιτικό τέκνο του κ. Μητσοτάκη, του κατ' εξοχήν πολιτικού που δε διστάζει να διακηρύσσει ότι η Ελλάδα πρέπει να ικανοποιεί πλήρως τις επιθυμίες των Δυτικών προστατών του, των Γερμανών κυρίως, ακόμη κι όταν αυτές σημαίνουν παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας. Είναι γνωστή η υποστήριξή του προς το σχέδιο Ανάν, η αήθης επίθεσή του κατά του Τάσσου Παπαδόπουλου, η πρόθεσή του να απεμπολήσει το όνομα της Μακεδονίας («σε 10 χρόνια όλοι θα το έχουν ξεχάσει»). Ο Μητσοτάκης ως πρωθυπουργός προώθησε αυτό που και σήμερα υποστηρίζει, την ταχύτατη φιλελευθεροποίηση της οικονομίας, που γιγαντώνει τα κέρδη των

μεγαλοεπιχειρηματιών, επιδεινώνει την οικονομική κατάσταση όλου του λαού και μεγάλο μέρος αυτού το εξωθεί στο περιθώριο.

Αυτόν τον άνθρωπο ο κ. Καρατζαφέρης είχε θεωρήσει κατάλληλο για την Προεδρία της Δημοκρατίας και είχε εκφράσει την πρόθεσή του να τον ψηφίσει. **Τον κ. Καρατζαφέρη επέλεξαν αυτοί που κινούν τα νήματα της εξουσίας στην Ελλάδα για να παίξει το ρόλο του υπερασπιστή των δικαίων του έθνους και του λαού!!** Με το κανάλι ΤΗΛΕΑΣΤΥ (πρώην ΤΗΛΕΣΙΤΥ) που διαθέτει, βομβαρδίζει καθημερινά αφελείς και μη με ασυναρτησίες, που ξεκινούν από τις παραδοσιακές θέσεις της ακροδεξιάς και φτάνουν μέχρι τις θέσεις του ΚΚΕ!

Μετά την επιτυχία του να εκπροσωπηθεί στο Ευρωκοινοβούλιο, τώρα πέτυχε την είσοδό του και στο εθνικό κοινοβούλιο, με 10μελή κοινοβουλευτική ομάδα, που περιλαμβάνει από φαιδρούς έως μπουμπούκια-θαυμαστές του Μεταξά και του Λεπέν. Η επιτυχία του οφείλεται όχι μόνο στην ψήφο των αφελών, αλλά και ψηφοφόρων που, αγανακτισμένοι με τη στάση όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων στα εθνικά θέματα, τον ψήφισαν, παρότι γνωρίζουν όσα προαναφέραμε.

Ο ρόλος του Καρατζαφέρη είναι ο ίδιος με το ρόλο που ανατέθηκε σε παρόμοια κόμματα στην

Ευρώπη (Λεπέν στη Γαλλία, Χάιντερ στην Αυστρία κ.λ.π.): **να υποστηρίξει σωστές θέσεις, τα ΜΜΕ να προβάλλουν μόνον αυτόν ως εκφραστή τους, ώστε ο κόσμος να διστάζει να τις υποστηρίξει, για να μην ταυτιστεί μαζί του.**

Το ΑΣΚΕ ως θέση αρχής είναι υπέρ της απλής αναλογικής, συνεπώς ο ΛΑΟΣ έπρεπε να εκπροσωπηθεί στη Βουλή, αφού εκφράζει μέρος του εκλογικού σώματος, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή η εκπροσώπηση κάνει το πολιτικό τοπίο πιο δύσκολο.

ΟΙ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ

Όταν τα οικολογικά προβλήματα άρχισαν να απειλούν τον πλανήτη μας, εμφανίστηκε η «μόδα» του οικολογικού κινήματος, κυρίως στην Ευρώπη, προς το οποίο τεχνηέντως διοχέτευσαν ένα μεγάλο μέρος της νεολαίας, ώστε να εκτονώνει το δυναμισμό της, χωρίς να θέτει σε αμφισβήτηση το καπιταλιστικό σύστημα. **Σήμερα, που τα οικολογικά προβλήματα γιγαντώθηκαν, παραδόξως, η μόδα παρήλθε.** Όποιοι συνειδητοποιούν τη σοβαρότητα του θέματος συνεχίζουν να αγωνίζονται για την προστασία του περιβάλλοντος μέσα από πολιτικούς ή άλλους φορείς. Στην Ευρώπη, κυρίως Γερμανία και Γαλλία, τα «πράσινα» κόμματα διατηρήθηκαν, χρηματοδοτούνται και προβάλλονται από το μεγάλο κεφάλαιο (και μέσω της Ε.Ε.) και για το λόγο που προαναφέραμε και για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων, όπως π.χ. η προώθηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας (απαραίτητη οπωσδήποτε), ώστε να περιοριστεί η εξάρτηση της Δ. Ευρώπης (που δε διαθέτει πετρέλαιο) από τη Ρωσία και το Ιράν.

Στην Ελλάδα οι εκπρόσωποι των Πράσινων υποστηρίζουν σε συντονισμό με ΣΥΡΙΖΑ κ.λ.π., κάθε επιβουλή των Ευρωπαίων προστατών τους εναντίον του ελληνισμού. **Υποστήριξαν το σχέδιο**

Ανά, υποστήριξαν στο Νομαρχιακό Συμβούλιο την ανέγερση ανδριάντα του Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη κ.λ.π., κάτι που ούτε ο Γιωργάκης και η Ντόρα δεν τολμούν. Ως ανταμοιβή των υπηρεσιών τους οι Ευρωπαίοι Πράσινοι και κυρίως οι Γερμανοί του κ. Φίσερ (που ως υπουργός εξωτερικών πρωτοστάτησε στους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας) έσπευσαν στην Ελλάδα να τους ενισχύσουν στον προεκλογικό τους αγώνα. Επώνυμοι άνθρωποι του πολιτισμού (χρηματοδοτούμενοι από ευρωπαϊκά προγράμματα και προβαλλόμενοι από τα ΜΜΕ των «νταβατζήδων») συντάχθηκαν μαζί τους και, σε συνδυασμό με την οικολογική καταστροφή του καλοκαιριού, εξασφάλισαν ένα σημαντικό ποσοστό του εκλογικού σώματος.

Όσο σοφό είναι να αναθέσουμε την υπεράσπιση των εθνικών μας θεμάτων στον κ. Καρατζαφέρη, άλλο τόσο είναι να αναθέσουμε την επίλυση των οικολογικών προβλημάτων στους «Πράσινους». Οι οποίοι δεν μας εξηγούν το πρώτο και κύριο: **ότι όσο κυριαρχεί το καπιταλιστικό σύστημα (του οποίου φορέας στην Ευρώπη είναι η Ε.Ε.) η οικολογική καταστροφή του πλανήτη είναι αναπόφευκτη.**

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Το κόμμα του κ. Παπαθεμελή απέτυχε εκλογικά. Δεν αμφισβητούμε τον πατριωτισμό του, όμως η προσωπική πολιτική του καριέρα είναι η πρώτη του προτεραιότητα και σ' αυτήν υποτάσσονται όλες του οι κινήσεις. Γι' αυτό και η ένταση της φωνής του για τα εθνικά θέματα, ιδίως για το θέμα των Σκοπίων, αυξομειώνεται ανάλογα με τις περιστάσεις. Π.χ. πριν ανακοινώσει ο κ. Καραμανλής το όνομα του κ. Παπούλια, για τη θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας, ο κ. Παπαθεμελής είχε σιγήσει, περιμένοντας ότι θα προταθεί αυτός.

Οι φίλοι της «Χριστιανικής Δημοκρατίας» (αγαπητοί πάντα, παρά την απόφαση συνεργασίας

με τη ΔΗΜ.ΑΝ.) έθεσαν όρο τη μη συνεργασία μετεκλογικά με το ΠΑΣΟΚ ή τη Ν.Δ. Αλλά ο κ. Παπαθεμελής ήδη συνεργάστηκε 3,5 χρόνια με τη Ν.Δ.! Πολλοί πιστεύουν (κι εμείς μεταξύ αυτών) ότι η αυτόνομη κάθοδός του εξυπηρετούσε σκοπιμότητες του κ. Καραμανλή και έγινε σε συνεννόηση μαζί του. Η υπόσχεση ότι δε θα ξανασυνεργαστεί με τη Ν.Δ. δεν έχει μεγάλη σημασία, άλλωστε παρόμοια υπόσχεση είχε δώσει και το 2004 και δεν την τήρησε.

Το κυριότερο είναι ότι ο κ. Παπαθεμελής ισχυρίζεται ότι η Ελλάδα μπορεί να ακολουθήσει μια πολιτική προάσπισης της εθνικής της κυριαρχίας, χωρίς να αποχωρήσει από την Ε.Ε., το

NATO και τους άλλους λεόντειους οργανισμούς, υιοθετεί μάλιστα την αντιτρομοκρατική εκστρατεία του κ. Μπους. Αλλά ο ελληνικός λαός έχει πικρή εμπειρία από τις συνέπειες της συμμόρφωσης προς

τις επιθυμίες των δυτικών μας «συμμάχων».

Για τους λόγους αυτούς ο κ. Παπαθεμελής δεν απετέλεσε αξιόπιστη επιλογή και (πιστεύουμε ότι) δε θα αποτελέσει ούτε στο μέλλον.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Η Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΣΚΕ από την αρχή του 2007 εξέτασε το ενδεχόμενο προκήρυξης πρόωρων εκλογών, γι' αυτό απηύθυνε έκκληση στους φίλους του κόμματος να προσφέρουν την εκλογική τους συνδρομή, ώστε να είμαστε έτοιμοι ανά πάσα στιγμή. Οι περισσότεροι φίλοι, όμως, περίμεναν πρώτα να προκηρυχθούν οι εκλογές και μετά να δώσουν τη συνδρομή τους. Έτσι, όταν στα μέσα Αυγούστου ορίστηκε η 16/9, τα χρήματα που είχαν συγκεντρωθεί ήσαν λίγα. Η Ε.Ε. συνεδρίασε την επόμενη μέρα και αποφάσισε να έρθει σε επαφή με όσους φίλους μπορούσε (και με δύο περιφέρειες στην επαρχία), ώστε να εξαντλήσει τις δυνατότητες συμμετοχής. Πολλοί φίλοι, φυσικά, τέτοια εποχή δεν ευρέθησαν και τα χρήματα πάλι δεν ήσαν αρκετά.

Η πρώτη απόφαση ήταν να μη συμμετάσχει το ΑΣΚΕ στις εκλογές, γιατί υπήρχε ήδη χρέος από τις προηγούμενες και δεν ετίθετο θέμα επιπλέον χρέους, γιατί πρέπει πρώτ' απ' όλα να είμαστε συνεπείς προς τις οικονομικές μας υποχρεώσεις. Την τελευταία στιγμή έγινε πρόταση από 2 μέλη της Ε.Ε. να συμμετάσχουμε σε όσες εκλογικές περιφέρειες μας επιτρέπουν τα οικονομικά μας. Η πρόταση είχε το προφανές μειονέκτημα ότι, με την ανακοίνωση των τελικών αποτελεσμάτων, το ΑΣΚΕ θα εμφανιζόταν με μικρότερο αριθμό ψήφων από το 2004, αφού καμιά εφημερίδα δε θα σημείωνε ότι αυτός ο αριθμός ψήφων δε συγκεντρώθηκε σε όλη την Ελλάδα. Όμως κρίναμε ότι η παντελής απουσία από τις εκλογές θα είχε μεγαλύτερο κόστος και **τελικά αποφασίστηκε (ορθώς, όπως αποδείχθηκε) η συμμετοχή σε 24 από τις 56 περιφέρειες.**

Αμέσως η Ε.Ε. ξεκίνησε έναν αγώνα δρόμου να ανταποκριθεί στα εντελώς αναγκαία για τη συμμετοχή (υποβολή υποψηφιοτήτων, τυπογραφείο κ.λ.π.). Για προεκλογικό αγώνα απέμεινε ελάχιστος χρόνος κι αυτός εξοικονομήθηκε από υπερπροσπάθεια κάποιων μελών. Στήθηκε ένα περίπτερο στην πλατεία Κάνιγγος, αναρτήθηκαν 150 «σάντουιτς» σε όλη την Ελλάδα (όταν και το τελευταίο από τα υπόλοιπα κόμματα ανάρτησε πολλές χιλιάδες), κολλήθηκαν λίγες αφίσες και μοιράστηκαν μερικές χιλιάδες προκηρύξεις.

Η κρατική τηλεόραση δεν μας έδωσε ούτε ένα δευτερόλεπτο, με το δικαιολογητικό ότι δεν είχαμε πλήρεις συνδυασμούς (άλλες φορές πάντα κάποιο χρόνο έδιναν σε όλους), δηλ. **από τα κόμματα αποκλείστηκε μόνο το ΑΣΚΕ.** Οι εφημερίδες προέβαλαν το ΑΣΚΕ από ελάχιστα έως καθόλου, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι ψηφοφόροι (ακόμη και αυτοί που ήξεραν το ΑΣΚΕ) να μη γνωρίζουν αν το ΑΣΚΕ συμμετέχει στις εκλογές.

Ένα επιπλέον αρνητικό στοιχείο για το ΑΣΚΕ ήταν η βεβαιότητα της παρουσίας 3 «μικρών» κομμάτων στη Βουλή, αφού πολλοί προτίμησαν μια «χρήσιμη» ψήφος σ' αυτά, παρά μια «χαμένη» στο ΑΣΚΕ, το οποίο δεν είχε καμιά δυνατότητα να πλησιάσει τους ψηφοφόρους και να εξηγήσει όσα αναφέρουμε σε άλλες στήλες για τα κόμματα αυτά.

Με όλες αυτές τις αρνητικές συνθήκες το ΑΣΚΕ σε όλες σχεδόν τις περιφέρειες που πήρε μέρος αύξησε και τον αριθμό των ψήφων του και το ποσοστό του, όπως φαίνεται και στον πίνακα που παραθέτουμε. Πτώση ψήφων είχαμε στο Λεκανοπέδιο (όχι υποχρεωτικά και ποσοστού), λόγω της μεγαλύτερης αποχής. Συνολικά είχαμε μια μικρή αύξηση ψήφων (και μεγαλύτερη ποσοστού), κάτι που δεν μας δίνει καμιά ιδιαίτερη ώθηση, αλλά μας επιτρέπει να συνεχίσουμε λίγο πιο δυνατοί τον αγώνα μας (και με τους νέους φίλους που μας πλησίασαν) και με την επίγνωση ότι **τίποτα δε θα μας χαριστεί και όλα θα προκύψουν από τη δική μας σκληρή προσπάθεια.**

ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

“Η απόσυρση του βιβλίου της ΣΤ' Δημοτικού αποτελεί νίκη των δυνάμεων που απαιτούμε για την πατρίδα μας τα αυτονόητα που αναγνωρίζουμε σε όλους τους λαούς του κόσμου. Αποτελεί ήττα για τον εσμό των πάσης φύσεως εκσυγχρονιστών, που σιτίζονται από τα παχυλά κονδύλια ξένων υπηρεσιών και οργανισμών (Υπ. Εξωτερικών ΗΠΑ, Γερμανίας, Μ. Βρετανίας, Ίδρυμα Σόρος, Ε.Ε. κλπ) και βρίσκουν πολιτική έκφραση κυρίως στο ΣΥΝ, για να προσπαθούν να διαμορφώσουν μια ελληνική νεολαία που να παρακολουθεί απαθής τη σταδιακή κατάλυση της εθνικής μας κυριαρχίας.”

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 26/9/2007

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΕΥΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Μετά τις εκλογές της 16/9 η πολιτική κατάσταση γίνεται πιο ανησυχητική. Η νέα κυβέρνηση της Ν.Δ. καλείται να αντιμετωπίσει τα **εθνικά θέματα**, με πρώτο το Σκοπιανό, υπό δυσμενέστερους όρους, που δημιούργησε η συνεχής υποχωρητικότητα μας. Στο κοινωνικό πεδίο ο κ. Καραμανλής έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι θα προχωρήσει ταχύτατα στις «μεταρρυθμίσεις» που υπαγορεύει η Ε.Ε. υπέρ των μεγαλοεπιχειρηματιών και εις βάρος του λαού (βλ. σχετικά άρθρα σελ. 1).

Στα εθνικά θέματα το μεγαλύτερο μέρος της αντιπολίτευσης (το σπαρασσόμενο ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ) όχι μόνο δε θα πιέζουν την κυβέρνηση να μην κάνει παραχωρήσεις, αλλά θα πιέζουν προς την αντίθετη κατεύθυνση. Προς την αντίθετη κατεύθυνση θα πιέζει και η ευάριθμη ομάδα των μητσοτακικών μέσα στο Υπουργικό Συμβούλιο. Το ΚΚΕ (ορθός) θα απαιτεί να μην αναμιγνύονται οι «ιμπεριαλιστές» στα Βαλκάνια, αλλά επί της ουσίας ο ρόλος του θα είναι από ουδέτερος έως αρνητικός. Ο μόνος που θα πιέζει προς την ορθή κατεύθυνση θα είναι ο ΛΑΟΣ κι αυτό είναι επίσης πολύ αρνητικό, όπως εξηγούμε στο σχετικό άρθρο.

Στις **κοινωνικές «μεταρρυθμίσεις»** θα αντιδράσουν τα συνδικάτα (με την υποστήριξη του ΚΚΕ, ΣΥΝ και ενίοτε του ΠΑΣΟΚ), αλλά κι αυτά εκφράζουν πλέον μικρή μειοψηφία των εργαζομένων κι έχουν καταστεί αναξιόπιστα. Έτσι θα υπάρξουν συγκρούσεις, αλλά οι περισσότερες «μεταρρυθμίσεις» θα προχωρήσουν.

Η κρίση στο ΠΑΣΟΚ

Στο πολιτικό σκηνικό που έχει σχεδιαστεί ο πιο αδύνατος κρίκος δεν είναι το κυβερνητικό κόμμα, αλλά το ΠΑΣΟΚ, που αδυνατεί να ανταποκριθεί στο ρόλο του άλλου πόλου του δικομματισμού, γιατί έχει μετατραπεί σε πεδίο άγριου ανταγωνισμού ξένων πρεσβειών, μεγαλοεπιχειρηματιών και «νταβατζήδων» των ΜΜΕ. Ο Γιωργάκης, εκφραστής της αμερικανικής πολιτικής και ειδικότερα του Δημοκρατικού Κόμματος (και ειδικότερα του λόμπι της Ατλάντα), παρά την κραυγαλέα ανεπάρκειά του επιμένει να παραμείνει στην προεδρία του κόμματος. Η αυτοκριτική του περιορίζεται στη μη διαφοροποίησή του από το σημερινό παρελθόν, ξεχνώντας ότι και ο ίδιος ήταν βασικός υπουργός (Εξωτερικών), που έκανε τις πιο απαράδεκτες υποχωρήσεις προς την Τουρκία από οποιαδήποτε άλλη κοινοβουλευτική ελληνική κυβέρνηση. Ο Βενιζέλος, με την υποστήριξη των περισσότερων «νταβατζήδων» και του Σημίτη (που παριστάνει τον

ουδέτερο!) καθώς και του μεγαλύτερου μέρους των Ευρωπαίων προστατών (Γερμανών κ.λ.π.), διεκδικεί την προεδρία με τόσο προκλητικό τρόπο που γίνεται κάθε μέρα και πιο αντιπαθής και στους ψηφοφόρους και στα μέλη του ΠΑΣΟΚ. Η Άννα Διαμαντοπούλου, επίσης με υπερφίαλες προσωπικές φιλοδοξίες, βρίσκεται σε απόγνωση, γιατί τόσα χρόνια ήταν η εκλεκτή των «νταβατζήδων» και νόμιζε ότι θα προτεινόταν αυτή ως διάδοχος. Ο Σκανδαλίδης, πιο έμπειρος και πιο προσεκτικός, αλλά όχι καλύτερος των προηγούμενων, εμφανίζεται ως τρίτη λύση, που, αν επιλεγεί, μάλλον θα απομακρύνει περισσότερο το ΠΑΣΟΚ από την εξουσία. Ο Πάγκαλος, εκφραστής γαλλικής πολιτικής, που την ώρα της κρίσης των Ιμίων, αντί να βρίσκεται στο Υπουργείο του (Εξωτερικών), συνεντευξιαζόταν στα κανάλια και αργότερα παρέδωσε τον Οτσαλάν στους Τούρκους, αφήνει να εννοηθεί ότι θα είναι και ο ίδιος υποψήφιος. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλες οι υποψηφιότητες είναι από το χώρο των εκσυγχρονιστών. Ο Λαλιώτης, κατά την πάγια τακτική του, περιμένει να δει προς τα πού θα γείρει η πλάστιγγα, για να πάει με την πλειοψηφία. Η ειδικότητά του είναι, όταν η πλειοψηφία είναι οριακή, να αλλάζει την τελευταία στιγμή στρατόπεδο, να αλλάζει την ισορροπία, ώστε να εξασφαλίζει τα μεγαλύτερα κέρδη.

Όπως εμφανίζεται τώρα η κατάσταση, το αποτέλεσμα θα κριθεί σε δεύτερο γύρο από τις συμμαχίες που θα συναφθούν. Τότε μάλλον ο Γιωργάκης θα είναι ο χαμένος.

Με όλ' αυτά για πρώτη φορά τίθεται θέμα ακόμη και διάσπασης του ΠΑΣΟΚ, ιδίως αν ο Γ. Παπανδρέου ηττηθεί και στην εσωκομματική ψηφοφορία. Η μέχρι τώρα στάση του (την οποία, φυσικά, δεν αποφασίζει ο ίδιος, αλλά οι άορατοι σύμβουλοί του, δηλ. η οικογένειά του σε συνεννόηση με αμερικανικούς κύκλους) δείχνει ότι δε θα αποδεχθεί το αποτέλεσμα, αν είναι δυσμενές γι' αυτόν. Για την υποστήριξή του ανακλήθηκε από την αποστρατεία και ο Δ. Τσοβόλας!!

Αλυσιδωτές εξελίξεις

Σε περίπτωση διάσπασης του ΠΑΣΟΚ πιθανότατα οι εξελίξεις θα συμπαρασύρουν τη Ν.Δ. Η Ντόρα δε θα περιμένει πότε θα έρθει η ώρα να διεκδικήσει την αρχηγία της Ν.Δ. και την πρωθυπουργία. Φοβάται ότι ακόμη και σε περίπτωση αποχώρησης του Καραμανλή δεν είναι καθόλου σίγουρη, γιατί θα προωθηθεί κάποιος άλλος στη θέση του. Έτσι θα μεθοδεύσει διάσπαση και της Ν.Δ. και θα επιδιωχθεί συμμαχία δική της,

εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ και ίσως του Καρατζαφέρη (οι μάσκες θα πέσουν!), που να έχει την πλειοψηφία στη Βουλή. Ο ΣΥΝ ή τμήμα του μάλλον θα ενδιαφερθεί να συμμετάσχει στη νομή της κυβερνητικής εξουσίας.

Βέβαια το σενάριο της διάσπασης των δύο κυβερνητικών κομμάτων είναι πολύ παλιό, αλλά δεν έχει ακόμη αποτολμηθεί η υλοποίησή του, γιατί εμπεριέχει μεγάλο ρίσκο για το σύστημα εξουσίας στην Ελλάδα. Όμως οι εσωτερικές του αντιθέσεις έχουν οξυνθεί τόσο πολύ, που δεν αποκλείεται να υλοποιηθεί τώρα. Εν αναμονή ...

ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (άρθρο του ΑΣΚΕ στο "ΠΑΡΟΝ" για τις πυρκαγιές)

Παλιά οι πυρκαγιές συνήθως οφείλονταν σε αμέλεια, αντιμετωπιζόνταν από τις τοπικές κοινωνίες με ίδια μέσα και γενικά δεν αποτελούσαν σοβαρό πρόβλημα για τη χώρα μας.

Στη συνέχεια, με την αποθέωση του ιδιωτικού κέρδους, την επικράτηση της ιδεολογίας της παγκοσμιοποίησης σε πολιτεία και πολίτες και την προώθηση πολεοδομικών συγκροτημάτων προς δασικές εκτάσεις, άρχισαν οι εμπρησμοί από καταπατητές (ενθαρρυσμένους από τους δασοκτόνους νόμους και την εύνοια των εκάστοτε κυβερνήσεων), κτηνοτρόφους, τουριστικούς ανταγωνιστές κ.λ.π. Το φαινόμενο επιβαρύνθηκε από τις κλιματικές αλλαγές, την ανεπαρκή συντήρηση των δικτύων της ΔΕΗ (λόγω των οδηγιών της Ε.Ε), τις ακατάλληλες χωματερές κ.λ.π. Το ελληνικό κράτος και η πολιτική ηγεσία, στην υπηρεσία ξένων συμφερόντων, με χαρακτηριστικά τη διαφθορά, την αδιαφορία και την ανικανότητα, επέδειξαν πλήρη ανεπάρκεια τόσο στην πρόληψη όσο και στην κατάσβεση. Παρά τον εφοδιασμό με κάποια σύγχρονα πυροσβεστικά μέσα και τον ηρωισμό των μεμονωμένων πυροσβεστών και πολιτών, οι πυρκαγιές εξελίχθηκαν σε μεγάλο πρόβλημα για τη χώρα.

Οι φετινές πυρκαγιές είναι προφανές δια γυμνού οφθαλμού ότι είναι άλλης κλίμακας και υπερβαίνουν τα προαναφερθέντα. Είναι επίθεση κατά της Ελλάδας. Από ποιούς και γιατί;

Η πολιτική μας ηγεσία ακολουθεί με συνέπεια το δόγμα «ανήκομεν εις την Δύσιν», η οποία Δύση έχει επιλέξει άλλους ως τοποτηρητές στην περιοχή μας (Ισραήλ και Τουρκία, ίσως αύριο και κάποιο βαλκανικό προτεκτοράτο). Κάποιοι πολιτικοί μας λειτουργούν απολύτως ως εντολοδόχοι των Δυτικών, άλλοι έχουν αυταπάτες ότι μπορούν στα πλαίσια αυτά να διασφαλίζουν κάποια βασικά συμφέροντα της Ελλάδας.

Όταν κυβερνούν οι δεύτεροι, πιέζονται να μην προβάλλουν καμιά αντίσταση σε τίποτα (σήμερα, π.χ., όνομα Σκοπίων, αγωγοί πετρελαίου και φυσικού αερίου, σχέδιο Ανάν, διχοτόμηση Αιγαίου, Κόσοβο, αντιπυραυλική ασπίδα). Οι πιέσεις γίνονται συνήθως με βάσιμες ελπίδες επιτυχίας.

Όταν κυβερνούν οι πρώτοι, μπαίνουν σε εφαρμογή σχέδια για τον ακρωτηριασμό και τη σταδιακή εξαφάνιση

Το ΑΣΚΕ

Μέσα σ' αυτό το τοπίο, που δυσκολεύει συνεχώς, το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι η παρουσία του και η παρέμβασή του στις εξελίξεις (στο μέτρο που του επιτρέπουν οι δυνατότητές του) είναι περισσότερο αναγκαίες. Θα προσπαθήσουμε και σ' αυτή τη φάση να ενισχύσουμε τη φωνή μας και τη δραστηριότητά μας, αλλά για να το πετύχουμε αυτό, πρέπει οι φίλοι που μας παρακολουθούν μέσω της «Ε», του internet κ.λ.π. και εκφράζονται από το ΑΣΚΕ να έρθουν σε επαφή μαζί μας και να μας βοηθήσουν, όσο μπορεί ο καθένας.

του ελληνισμού, ο οποίος ελληνισμός τους είναι πολύ ενοχλητικός για τα σχέδιά τους στην Ανατ. Μεσόγειο, όπως οι ίδιοι ομολογούν (Κίσινγκερ κ.ά.).

Η τραγική εμπειρία της Κύπρου το 1974 διδάσκει πολλά. Οι «σύμμαχοί» μας Άγγλοι ήταν αυτοί που έβαλαν στους Τούρκους την ιδέα της εισβολής. Οι «σύμμαχοί» μας Αμερικανοί τους εκπαίδευσαν γι' αυτήν. Και οι δυο μαζί συνέπραξαν με τον Αττίλα για την κατάληψη του νησιού. Οι πράκτορές τους στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις με διαταγές τους απαγόρευσαν οποιαδήποτε συμπαραστάση στην Κύπρο. Και όλα αυτά έγιναν όταν η Ελλάδα ήταν περισσότερο δική τους από ποτέ.

Η κοινή λογική λέει ότι, αφού απέτυχαν «να πλήξουν τους Έλληνες στις πολιτιστικές τους ρίζες», τουλάχιστον στο βαθμό που επιθυμούσαν, προσπαθούν σήμερα να μας γονατίσουν οικονομικά και ψυχολογικά (ο χαρακτήρας ενός λαού επηρεάζεται σημαντικά και από το φυσικό του περιβάλλον) και συγχρόνως να αναδιατάξουν το πολιτικό σκηνικό, εκτοπίζοντας πολιτικούς που (εκόντες ή άκοντες) προβάλλουν κάποιες αντιστάσεις, με την επίκληση της βούλησης της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Ένα δίδυμο όπως Γιωργάκης- Ντόρα να εναλλάσσεται στην εξουσία και ένας κραυγάζων «αντικαθεστωτικός» όπως ο κ. Αλαβάνος να υπερβάλλει με κορώνες π.χ. για το βιβλίο της κυρίας Ρεπούση θα ήταν μια βολική εξέλιξη γι' αυτούς.

Το Α.Σ.Κ.Ε. πιστεύει ότι και τα σχέδια αυτά θα πέσουν στο κενό όπως και άλλα παρόμοια στο παρελθόν. Εξάλλου όλα τα σχέδια της «υπερδύναμης» και των Ευρωπαίων ουραγών της παγκοσμίως δεν πάνε καθόλου καλά. Δεν παραγνωρίζουμε, βεβαίως, τη δύναμή τους, αλλά είναι σαφές ότι απειλούν και πιέζουν μόνον εκείνους που διστάζουν και υποχωρούν και, δυστυχώς, η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή απέδειξε και με την υπόθεση των υποκλοπών ότι και διστάζει και υποχωρεί και αιφνιδιάζεται με κάθε απρόβλεπτο και οξύνει τις κοινωνικές ανισότητες με τις «μεταρρυθμίσεις» της, διασπώντας την ενότητα του λαού. Τα σχέδια αυτά θα αποτύχουν όσο (έστω και με αυτό τον οδυνηρό τρόπο) συνειδητοποιούμε ότι ο ατομικισμός είναι ο χειρότερος σύμβουλος, ότι μόνο οι συλλογικές προσπάθειες έχουν ασφαλές αποτέλεσμα· ότι, αν προσφερόμεθα για τον ρόλο του ευπειθέστερου τοποτηρητή («στρατηγικού εταίρου», κατά Μπους και Ράις) τίποτα δε διασφαλίζουμε.